

[Arne Bjerregaard]

megen uklarhed. Derfor må man nok spørge: hvorledes kommer man reelt til tallet 400 mill. kr., hvis man specificerer det ud? Hvad ligger der i en udvidet beskatning af kursgevinster og begrænsning af fradrag for kursstab? Hvorledes har man tænkt sig det skal formuleres? Hvor meget skal der komme på hvert af de to områder? Endelig må man spørge: hvordan har socialdemokratiet regnet ud, hvad der reelt er tjent ved en begrænsning af skatteflugtsmuligheder til udlandet, når man tager hensyn til, at hvis man bremser ét sted, vil der blive en større flugt på en anden måde?

Med hensyn til en forøgelse af skatten på aktieselskaber, altså forøgelse af aktieselskabsbeskatningen op til 44 pct., ved jeg ikke, om det er en rigtig klog foranstaltning. Vi diskuterede meget i sin tid med socialdemokratiet, om man skulle gøre dette, eller om man skulle gå en anden vej. Jeg finder i al fald, det er en helt forkert vej, socialdemokratiet her bruger. Før i tiden sagde de selv, at den i grunden var forkert. Man skulle beskutte mindre, når det drejer sig om det, der faktisk bliver i virksomheden; så kan man diskutere, om man skal beskutte mere, når det kommer ud af virksomheden, altså om man skulle beskutte udbyttet fuldt ud i stedet for at beskutte det i selve selskabet. Jeg siger hermed ikke, at jeg går med til dette, men jeg synes, det vil være mere positivt i den givne situation, hvor vi skal have virksomhederne til at investere og ekspandere, hvis vi skal få fuld beskæftigelse.

Lad mig derefter vende mig til den af undervisningsministeren 1 minut i 12 fremsendte anmærkning til finanslovsforslaget, som jeg beklageligvis må udtale mig om. Jeg skal her meddele, at kristeligt folkeparti stemmer for den, dog klart minus undertegnede. Derfor skal jeg for egen regning fremføre følgende:

Jeg finder det bemærkelsesværdigt, at man får en anmærkning på så sent et tidspunkt, at i al fald vi menige medlemmer ikke en gang har mulighed for at se den, før vi kommer herved i salen. Dette seminarium har vital betydning for et lille område, ligesom jeg føler, det har en historisk betydning. Da jeg ved, undervisningsministeren har en vis interesse i historien, kunne det måske tale til ministeren. Var det ikke her, den gode Christen Kold begyndte? Var det ikke her, han undfangede sine pædagogiske ideer, som

skabte et seminarium på en pædagogik, der var imod de ideer, der dengang var herskende på bjerget? Måske kunne vi have brug for dem i dag. Historisk set, pædagogisk set, fornuftmæssigt set, decentralt set havde det derfor været mere forståeligt for mig, om ministeren i den nuværende situation havde udnyttet Ranums bygningskomplekser, som er nogle af de største i landet, til at forsøge på det pædagogiske område, om det var muligt at gøre nye pædagogiske landvindinger – og måske dermed også fjerne de fejl, som der notorisk er i den herskende pædagogiske opfattelse – ligesom der også var mulighed for at fjerne de undervisningsmæssige indsnævninger, som vi har i den nuværende lovgivning, til fordel for den undervisningsmæssige bredde, som vi så sandt har brug for i den danske folkeskole. Men vel, selvfølgelig må jeg notere, at et flertal blandt de uddannelsessøgende i øjeblikket vil til de større byer, måske med deres kulturtilbud, eller hvad man kalder det, måske mangel på samme, hvis man da ellers opfatter kultur som noget positivt, nemlig dette i et fællesskab at skabe, forme og udvikle noget frem mod en højere norm end det, der var ens udgangspunkt – og det går jeg stadig væk ud fra er kultur – i stedet for at være passive indslagere af de kulturtilbud, som man nu siger man kan få i de større byer.

Men vel, jeg noterer ligeså, at flertallet herinde er parat til at følge den centralisme, der bliver følgen heraf. Jeg er nødt til at sige, at jeg noterer også, at sidste år nedlagde vi Gjedved, i år nedlægger vi Ranum, næste år kan vi vel så tage Nr. Nissum, derefter Skive, Jelling, Tønder og Ribe – og dem behøver vi vel ikke engang at ofre en tekstanmærkning på. Til sidst er der vel kun seminarier i de større byer. Det er denne udvikling, jeg advarer imod: at vi – imod det, vi i grunden ønsker alle sammen – kun vil få uddannelsessteder i de større byer. For en almindelig erhvervsmæssig udvikling er det klart, at uddannelsesfaciliteterne er en forudsætning for en erhvervsmæssig udvikling i et område.

Med disse ord, hr. minister, er jeg nødt til at sige, at jeg ikke kan gå ind for denne tekstanmærkning, og jeg beklager, at den skulle fremkomme.

Larsen-Ledet (RV):